

COLUMN

DOOR ADRI VAN DEN BERK

“TOUWTJE UIT DE DEUR...”

De tekst van een lied zegt: 'Touwtje
uit de deur, touwtje uit de deur, waar zijn ze gebleven?'

In de jaren '60, '70 van de vorige eeuw hingen de touwtjes letterlijk uit de brievenbus. Dit was vooral in Nederland een bekend fenomeen. Zo'n touwtje was bevestigd aan een trekslot aan de binnenkant. Je trok eraan en inderdaad: de deur ging open zonder de sleutel van de voordeur te gebruiken... De mensen uit de buurt liepen gewoon bij elkaar naar binnen...

(En wat gemakkelijk bij huis aan huis evangelisatie. Je stond zo binnen met de blijde boodschap:)

Mijn nonkel Frits en tante Friedje (een naam waar wij als kind stilletjes om moesten lachen) waren enorm gastvrije mensen. Meer de zoete inval... Je hoefde nooit aan te bellen want je kon altijd via het touwtje naar binnen... En als wij dan plotseling als familie onaangekondigd de huiskamer binnen kwamen, was er bij hen geen enkele verbazing... Maar meer van: Hé, wat fijn dat jullie er zijn! Eten jullie mee?"

Waren er in die tijd dan minder inbrekers, vreemde kostgangers of insluipers? JA! Dat gaven de statistieken en de praktijk duidelijk aan... Tegenwoordig floreren de alarminstallatie-bedrijven...

Vandaag is het onverstandig en naïef om via een touwtje aan vreemden de gelegenheid te geven onverwacht jouw pand te betreden. Je vraagt je af hoe het ooit mogelijk is geweest dat dit de normaalste zaak van de wereld

was? Dat zou vandaag nog zotter zijn dan de huissleutel onder de deurmat te leggen. Of zoals wij vroeger thuis, onder de vuilbak, of op het kozijn boven de deur.

Het touwtje is inmiddels vervangen door een codeslot... En 's nachts staat de lamp inclusief detector paraat tegen ongewenst bezoek. Sommige mensen plakken zelfs een sticker op de voordeur waarop een gevaarlijke hond staat afgebeeld met: "Hier waak ik!" (Terwijl ze geen hond hebben...).

Het touwtje was destijds een overtuigend bewijs voor maatschappelijk vertrouwen in de situatie waar je woonde. Vandaag staat het symbool voor problemen die ontstaan als de vanzelfsprekendheden van de maatschappij veranderen. Dat heeft iets tragisch over zich.

Alles begint bij vertrouwen... Vertrouwen is het meest kwetsbare in omgang met elkaar... Als christenen moeten wij toch betrouwbaar zijn. Want met wantrouwen bereik je helemaal niets! Een baby wordt geboren met vertrouwen. Argwaan en wantrouwen leert het pas later kennen en dat is een pijnlijke ervaring. Zonder vertrouwen blijft er niets meer over...

Een hoog percentage van de mensen in de wereld hebben geen vertrouwen meer in elkaar. Kunnen wij het figuurlijke 'touwtje' nog vrijmoedig buiten de brievenbus hangen? Want gedeeltelijk vertrouwen bestaat niet!

Ik hoop het van harte! Want vertrouwen is een keuze die je maakt, een houding die je aanneemt... Een alles-of-niets houding die moet groeien...

Ook in 2020...